

MESTSKÝ ÚRAD V ŽILINE

Materiál na rokovanie pre
Mestské zastupiteľstvo v Žiline

Číslo materiálu: 102/2017

K bodu programu

NÁVRH NA SCHVÁLENIE DOHODY O UROVNANÍ SO SPOLOČNOSŤOU MESTSKÝ INVESTORSKÝ ÚTVAR, S.R.O.

Materiál obsahuje:

Materiál prerokovaný:

1. Návrh na uznesenie
2. Dôvodová správa
3. Materiál
4. Prílohy - návrh dohody o urovnaní,
 - Uznesenie NS SR 2Obdo 28/2016 zo dňa 20.04.2017,
 - stanovisko advokátskej kancelárie k urovnaniu sporov zo dňa 01.08.2017.

Predkladá:

Ing. Igor Choma
primátor

Zodpovedný za vypracovanie:

JUDr. Jakub Ulaher, PhD., LL.M.
vedúci odboru právneho a majetkového

Žilina, august 2017

NÁVRH NA UZNESENIE

Uznesenie č. ___/2017

Mestské zastupiteľstvo v Žiline

I. berie na vedomie

1. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 28/2016 zo dňa 20.04.2017,
2. stanovisko právneho zástupcu Mesta Žilina, spoločnosti HADBÁBNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Prieľohy 1012/1C, 010 07 Žilina, IČO: 47 249 722 k urovnaniu sporov so spoločnosťou Mestský investorský útvar, s.r.o. zo dňa 01.08.2017,

II. schvaľuje

1. zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Žiline č. 120/2017 zo dňa 26.06.2017,

III. schvaľuje

1. uzatvorenie dohody o urovnaní, ktorej podstatnými náležitosťami sú:
 - a) účastníci dohody: Mesto Žilina a Mestský investorský útvar, s.r.o., so sídlom Na Priekope 17, 010 01 Žilina, IČO: 31 628 991,
 - b) predmet dohody: urovanie sporných práv a povinností majúcich základ v Mandátnej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi dohody dňa 01.06.1995 s konečnou platnosťou,
 - c) záväzky vyplývajúce z urovnania:
 1. Mesto Žilina zaplatí spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. urovnaciu sumu vo výške 500 937,75 € v splátkach, a to tak, že suma 323 310,00 € bude uhradená v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti dohody a suma 177 627, 75 € v lehote do 31.10.2017; úhrnná urovnacia suma môže byť nižšia, ak v rámci prebiehajúceho exekučného konania, špecifikovaného v dohode o urovnaní, dôjde k úhradám, resp. zexekvovaniu, finančných prostriedkov, a to o sumu, ktorá bude takto v exekučnom konaní uhradená, resp. zexekvovaná,
 2. Mesto Žilina uhradí spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. v lehote do 7 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti dohody trovy súdnych konaní 18 993,89 € z čoho časť zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia vo výške 11 280,39 € poukáže Mesto Žilina na účet splnomocneného právneho zástupcu spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. a časť zodpovedajúcu ostatným trovám konania vo výške 7 713,50 € poukáže Mesto Žilina priamo na účet spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o.,
 3. Mesto Žilina uhradí spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. v lehote do 7 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti dohody trovy exekučného konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod

sp. zn. 33Ek 7/2017 7 348,70 € z čoho časť zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia vo výške 7 332,20 € poukáže Mesto Žilina na účet splnomocneného právneho zástupcu spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. a časť zodpovedajúcu ostatným trovám konania vo výške 16,50 € poukáže Mesto Žilina priamo na účet spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o.; Mesto Žilina súčasne k rukám exekútora uhradí trovy exekúcie v zákonnej výške v súvislosti so zastavením exekúcie, úhrnná výška trov exekúcie môže byť iná, ak v rámci prebiehajúcich exekučných konaní dôjde k zmenám, resp. zexekvovaniu finančných prostriedkov,

4. Mesto Žilina v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti dohody vezme späť všetky podania, t.j. odvolania, dovolania, námietky, ktoré v súvislosti s nárokmi vyplývajúcimi z Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.06.1995 uplatňovanými spoločnosťou Mestský investorský útvar, s.r.o. proti Mestu Žilina na príslušných orgánoch podal a zdrží sa do budúcnosti podávania akýchkoľvek iných podaní, nakoľko uzatvorením dohody o urovnaní všetky nesporné a sporné nároky budú medzi účastníkmi urovnané,
 5. Mestský investorský útvar, s.r.o. v lehote do 15 dní odo dňa uzatvorenia dohody vezme späť žaloby, resp. podá návrhy na zastavenie konaní vedených na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 19Cb 41/2016 a 38Cb 123/2016,
 6. Mestský investorský útvar, s.r.o. v lehote do 15 dní odo dňa uzatvorenia dohody vezme späť návrh na vykonanie exekúcie v exekučnej veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Ek 7/2017 a navrhne zastavenie exekúcie,
 7. Mestský investorský útvar, s.r.o. v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti dohody vezme späť všetky podania, teda najmä návrhy, ktorými uplatňuje proti Mestu Žilina nároky vyplývajúce z Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.06.1995 a zdrží sa do budúcnosti podávania akýchkoľvek iných podaní, nakoľko uzatvorením dohody o urovnaní všetky nesporné a sporné nároky budú medzi účastníkmi urovnané; Mestský investorský útvar, s.r.o. sa zaväzuje pre prípad uzavretia dohody o urovnaní a zaplataenia dohodnutých peňažných plnení riadne a včas neuplatňovať voči Mestu Žilina nároky z ušlého zisku, ani náhradu škody či ujmy, vyplývajúce z Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.06.1995 a spoločenskej zmluvy spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. ako obchodnej spoločnosti,
 8. Mesto Žilina prevedie štatutárovi a spoločníkovi spoločnosti Mestský investorský útvar Ing. Miroslavovi Hromcovi, bytom Mariánske námestie 10, 010 01 Žilina svoj obchodný podiel v spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. vyjadrený vkladom vo výške 1 029,01 € za cenu určenú znaleckým posudkom vypracovaným na náklady spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o.,
- d) zánik dohody: odstúpením od dohody zo strany Mesta Žilina alebo spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. z dôvodu nesplnenia povinností z nej vyplývajúcich.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Mestské zastupiteľstvo v Žiline v nadväznosti na výsledky mimosúdnych rokovaní so spoločnosťou Mestský investorský útvar, s.r.o. (ďalej len „MIÚ“) na svojom zasadnutí konanom dňa 26.06.2017 prijalo uznesenie č. 120/2017, ktorým schválilo uzatvorenie mimosúdnej dohody o urovnaní sporov s MIÚ.

Dňa 07.07.2017, teda po prijatí uznesenia č. 120/2017, bolo právnenému zástupcovi mesta Žilina, spoločnosti HADBÁBNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o. doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/28/2016, ktorým bol zrušený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/98/2015-309 zo dňa 25.11.2015, a to v časti výroku o povinnosti žalovaného (mesta Žilina) zaplatiť žalobcovi (MIÚ) úroky z omeškania. Vo zvyšnej časti bolo dovolanie podané mestom Žilina odmietnuté.

Keďže nejde o zanedbateľný vývoj udalostí, **v rámci zachovania transparentnosti a informovania mestského zastupiteľstva** predkladateľ predkladá materiál na jeho opätovné pojednanie vo svetle uvedeného rozhodnutia NS SR č. k. 2Obdo/28/2016 zo dňa 20.04.2017.

Materiál je v súlade so Štatútom Mesta Žilina a právnymi predpismi Slovenskej republiky.

Materiál má dopad na rozpočet mesta, na jeho výdavkovú časť.

MATERIÁL

V súčasnosti prebiehajú viaceré súdne spory s MIÚ pre neuhradené faktúry za investorskú a poradenskú činnosť v zmysle mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi Mestom Žilina, zast. primátorom Ing. Ján Slotom ako mandantom a spoločnosťou MIÚ ako mandatárom účinne od dňa 01.06.1995. **Keďže spory sa nevyvíjajú v prospech mesta, po zhodnotení dostupných možností začalo Mesto Žilina s protistranou rokovať o možnosti mimosúdneho urovnania sporu. Výsledkom je návrh dohody o urovnaní, ktorej uzatvorenie bolo schválené Mestským zastupiteľstvom v Žiline uznesením č. 120/2017 zo dňa 26.06.2017.**

Dňa 07.07.2017, teda po prijatí uznesenia č. 120/2017 bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/28/2016, ktorým bol zrušený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/98/2015-309 zo dňa 25.11.2015, a to v časti výroku o povinnosti žalovaného (mesta Žilina) zaplatiť žalobcovi (MIÚ) úroky z omeškania. Vo zvyšnej časti bolo dovolanie podané mestom Žilina odmietnuté.

Pre vysvetlenie uvádzame, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/98/2015-309 zo dňa 25.11.2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/159/2013-254 zo dňa 09.01.2015, na základe ktorého mesto Žilina muselo MIÚ uhradiť istinu vo výške spolu 99.581,76 EUR a v exekučnom konaní úroky z omeškania spolu vo výške 913.953,12 EUR.

Skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Žiline bol v časti výroku o úrokoch z omeškania zrušený, znamená, že súdy sa budú opakovane musieť zaoberať výškou úrokov z omeškania, ktorú MIÚ priznali. Na prvý pohľad by sa tak mohlo javiť, že ide vo veci o prelomové rozhodnutie v prospech mesta. Takýto názor však nie je úplný a je nutné brať do úvahy ďalšie okolnosti.

V prvom rade je zrejmé, že Najvyšší súd odmietol dovolanie v časti uplatňovanej istiny. Inak povedané, **Najvyšším súdom bolo potvrdené, že MIÚ vznikol nárok na zaplatenie istiny.** Tento záver sa líši od doterajšej pozície mesta Žilina v sporoch s MIÚ, v rámci ktorej mesto spochybňovalo vôbec základ sporu a dôvodnosť uplatňovanej istiny. Odmietnutie dovolania v časti istiny prakticky znamená, že **v rámci ďalších súdnych konaní mesto bude môcť spochybňovať len výšku úrokov z omeškania.** Argumentácia mesta vo vzťahu k istine bude značne oslabená, resp. nemožná. Mesto sa plateniu úrokov z omeškania v určitej súdmi určenej výške nevyhne.

Spornosť teda bude naďalej spočívať v tom, aká výška úrokov z omeškania má byť MIÚ priznaná. V tomto smere je potrebné zohľadniť fakt, že Najvyšší súd sa v uznesení sp. zn. 2Obdo/28/2016 nijako nevyjadril k primeranosti, či neprimeranosti uplatňovaných úrokov. Rozsudok Krajského súdu v Žiline bol zrušený pre nedostatočné odôvodnenie. Najvyšší súd nekonštatoval, že úroky z omeškania priznané MIÚ sú neprimerané. Uviedol len, že pokiaľ Krajský súd v Žiline mal za to, že primerané sú, mal svoje závery dôkladnejšie odôvodniť.

V konečnom dôsledku teda platí, že primeranosť úrokov z omeškania bude znovu posudzovať Krajský súd v Žiline, resp. ak bude vec vrátená na súd prvej inštancie – Okresný súd Žilina. **Keďže už súdy raz túto otázku posudzovali, nie je dôvodné predpokladať, že by sa od pôvodných záverov značne odchyľili a priznaný úrok z omeškania výrazne krátili. Nie je možné ani vylúčiť scenár, kedy MIÚ bude opakovane priznaný úrok z omeškania v pôvodnej výške 0,5% denne – samo osebe by takéto rozhodnutie nebolo v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/28/2016, pokiaľ by bolo riadne odôvodnené.**

Ohľadom primeranosti úrokov z omeškania existuje rôzna rozhodovacia prax a judikatúra. Existujú právoplatné rozhodnutia českých i slovenských súdov, ktoré považovali výšku úrokov z omeškania 0,5% denne za primeranú. Iné rozhodnutia takúto výšku neakceptujú. Prevládajúci je právny názor, že primeranosť úrokov z omeškania vždy závisí a mala by sa posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci. Vzhľadom na uvedené nie je bez ďalšieho možné tvrdiť, aké zníženie úrokov z omeškania by prichádzalo v prípade pokračovania súdnych konaní do úvahy. Taktiež bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o neprimeranosti úrokov by v spore zaťažovalo mesto.

Spory s MIÚ sú pojednávané v rámci viacerých súdnych konaní. Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/28/2016 sa týka len jedného súdneho konania. Nemôžeme garantovať, že aj ostatné rozsudky Krajského súdu v Žiline budú Najvyšším súdom zrušené. Hoci platí princíp právnej istoty, nie je vylúčené, že rôzne senáty Najvyššieho súdu dospejú v obdobných veciach k iným právnym záverom. Prípustnosť dovolania vo veci Najvyšší súd posudzoval podľa starej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku, podľa ktorej budú posudzované všetky ďalšie dovolania, výrazne zúžila možnosť prípustnosti dovolania a zakázala kumuláciu dovolacích dôvodov. Môže sa stať, že Najvyšší súd sa ďalšími dovolaniami vecne zaoberať nebude a ako procesne neprípustné ich odmietne. Platili by tak rozsudky, podľa ktorých má mesto platiť úrok z omeškania vo výške 0,5% denne.

S ďalším priebehom konania bude súvisieť i vznik ďalších trov konania. Je zrejmé, že MIÚ bude v konaniach úspešné, pokiaľ ide o istinu a podľa všetkých okolností mu bude priznaný aj nárok na úrok z omeškania. Tento fakt bude znamenať, že MIÚ vznikne aj nárok na náhradu trov konania, ktoré vzhľadom na uplatňované sumy nebudú zanedbateľné. V porovnaní s mimosúdnym urovnaním ide o ďalšie navyiac náklady, ktoré mesto bude musieť uhradiť.

Ak vezmeme do úvahy aktuálne navrhované znenie dohody o urovnaní, mesto uhradí namiesto ročného úroku z omeškania 182,5% ročný úrok z omeškania vo výške cca 80%. Ak

by teda malo byť ďalšie vedenie súdnych sporov s MIÚ efektívne, súdmi priznaný úrok z omeškania a trovy konaní by museli byť v súčte nižšie ako dohodnutá urovnacia sadzba úrokov z omeškania. Hoci taký výsledok nie je nemožný, nemôžeme ho vzhľadom na povahu a stav veci nijako garantovať.

Pozornosť upriamujeme aj na skutočnosť, že v niektorých prípadoch úroky z omeškania priebežne narastajú. Preto zaplatiť v rámci urovnania sadzbu cca 80% dnes môže byť v konečnom dôsledku výhodnejšie, ako uhradiť o niekoľko rokov na podklade rozhodnutia súdu síce sadzbu 60%, avšak za dlhšie obdobie.

Dohoda o urovaní garantuje návratnosť sumy za predaj obchodného podielu mesta v MIÚ. Zastávame názor, že v prípade pokračovania v súdnych konaniach bude táto alternatíva vylúčená.

Pre prehľadnosť si dovoľujeme hlavné body sumarizovať v odrážkach:

- uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/28/2016 nepredstavuje úplný úspech mesta Žilina v spore;
- MIÚ vznikol nárok na zaplatenie istiny;
- v ďalšom priebehu sporu by sa rozhodovalo len o výške úroku z omeškania – MIÚ nárok na úrok z omeškania vznikol;
- nie je možné zaručiť, v akom rozsahu by došlo k zníženiu priznaných úrokov z omeškania a či vôbec;
- NS SR môže odmietnuť ostatné dovolania podané mestom – v týchto konaniach by mesto muselo platiť úrok z omeškania vo výške 182,5% ročne;
- pokračovaním v sporoch vzniknú ďalšie trovy konaní;
- úroky z omeškania v niektorých konaniach narastajú – zaplatenie úroku v nižšej sadzbe za dlhšie obdobie môže byť menej výhodné ako zaplatenie úroku vo vyššej sadzbe teraz.

Po zohľadnení všetkých argumentov sa naďalej prikláňame k záveru, že urovanie mimosúdnu cestou aktuálne predstavuje pre mesto právne istú možnosť celý spor definitívne ukončiť za vopred známych podmienok, ktoré sa javia byť výhodnejšie ako pokračovanie v súdnych sporoch s neistým výsledkom. Pokračovanie v súdnych konaniach nemusí priniesť pre mesto lepší výsledok. Okrem navýšenia trov súdnych konaní je tu značné riziko, že mesto nebude v sporoch úspešné, resp. nebude úspešné v takej miere, aby pokračovanie v súdnych sporoch predstavovalo ekonomicky efektívnejší postup oproti navrhovanej dohode o urovaní. V prípade pokračovania sporov nemôžeme výsledok vopred zaručiť a vyjadrujeme skôr obavu z toho, že taký postup môže viesť k situácii, ktorá rozpočet mesta zaťaží viac ako uzatvorenie dohody o urovaní.

V pôvodnom návrhu dohody o urovaní, ktorý bol predkladaný na rokovanie mestského zastupiteľstva konaného dňa 26.06.2017 bola uvedená urovnacia suma vo výške 592 092,50 €. V tomto materiáli je uvedená urovnacia suma vo výške 500 937,75 €. Rozdiel je spôsobený tým, že medzičasom došlo k ukončeniu exekučného konania sp. zn. 18Er 2191/2016, exekúciu vykonával JUDr. Július Rosina, Exekútorický úrad Topoľčany, a teda úhrnná urovnacia suma je nižšia o už zexekvované prostriedky. Z dôvodu priebehu konaní bola v dohode o urovaní upravená (znížená) aj výška trov konaní, ktoré mesto Žilina uhradí MIÚ.

PRÍLOHY

D o h o d a o u r o v n a n í

ktorú uzavreli v ďalej uvedený deň

mesto Žilina

so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 010 01 Žilina

IČO: 00 321 796

DIČ: 2021339474

v menej ktorého koná Ing. Igor Choma, primátor

ako účastník 1/ na strane jednej

a

Mestský investorský útvar, s.r.o.

so sídlom Na Priekope 17, 010 01 Žilina

spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina

oddiel Sro, vl. č. 2633/L

IČO: 31 628 991

IČ DPH: SK 2020444778

bankové spojenie prostredníctvom Prima banka Slovensko, a. s.

IBAN: SK78 5600 0000 0003 7473 5001

v menej ktorej koná Ing. Miroslav Hromec, konateľ

ako účastník 2/ na strane druhej

t a k t o :

I. Úvodné ustanovenia

- I.1. Zmluvné strany dňa 01.06.1995 uzatvorili mandátnu zmluvu, na základe ktorej sa účastník 2/ zaviazal pre účastníka 1/ poskytovať inžiniersku činnosť, investorskú činnosť a poradenskú činnosť (ďalej len „Zmluva“). Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú v trvaní do 31.05.2015.
- I.2. Účastník 1/ v roku 2009 Zmluvu vypovedal, na základe čoho medzi zmluvnými stranami vznikol spor ohľadom platnosti Zmluvy. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/40/2011 zo dňa 07.09.2011 bolo rozhodnuté, že výpoveď Zmluvy zo strany účastníka 1/ je neplatná.
- I.3. Napriek skutočnosti, že otázka platnosti výpovede, a teda i platnosti Zmluvy, bola právoplatne rozhodnutá, medzi zmluvnými stranami pretrvávajú viaceré spory týkajúce sa skutočností súvisiacich so Zmluvou.
- I.4. Účastník 2/ vzhľadom na platnosť Zmluvy zastáva názor, že má nárok na zmluvne dohodnutú odmenu za dobu platnosti a účinnosti Zmluvy, nakoľko poskytoval účastníkovi 1/ služby podľa Zmluvy. Účastník 1/ zastáva názor, že k poskytovaniu služieb zo strany účastníka 2/ podľa Zmluvy nedošlo, preto Účastníkovi 2/ nemohol vzniknúť nárok na zmluvne dohodnutú odmenu.
- I.5. Nakoľko účastník 1/ vzhľadom na svoj postoj účastníkovi 2/ neuhradza odmenu, účastník 2/ si túto uplatňuje aj so zmluvným úrokom z omeškania vo výške 0,5% denne za každý aj začatý deň omeškania z dlžnej sumy do zaplatenia. Účastník 1/ tvrdí, že takto určený úrok z omeškania nemôže vzhľadom na svoju výšku ako primeraný obstať a namieta jeho rozpor so zásadami poctivého obchodného styku.

I.6. Z dôvodu sporov medzi účastníkmi prebiehajú, resp. prebiehali, viaceré súdne a exekučné konania v rozličnom procesnom štádiu, a to konkrétne:

A. právoplatne skončené súdne konania

I.6.1. súdne konanie vedené na Okresnom súde Žilina („OS ZA“) pod sp. zn. 11Cb/225/2013 v spojení s konaním na Krajskom súde v Žiline (KS ZA) sp. zn. 13Cob/110/2016; účastník 1/ podal dňa 22.12.2016 proti označeným rozsudkom mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie; dovolacie konanie je na NS SR vedené pod sp. zn. 20Obdo/28/2016;

I.6.2. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 10Cb/159/2013 v spojení s konaním na KS ZA sp. zn. 13Cob/98/2015; účastník 1/ podal dňa 18.12.2015 proti označeným rozhodnutiam mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie; dovolacie konanie je na NS SR vedené pod sp. zn. 20Obdo/28/2015;

I.6.3. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 10Cb/217/2009 v spojení s konaním na KS ZA sp. zn. 13Cob/40/2011 a NS SR pod sp. zn. 1Obdo/4/2012;

I.6.4. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 20Cb/48/2013 v spojení s konaním na KS ZA sp. zn. 14Cob/40/2011;

I.6.5. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 20Cb/59/2013 a KS ZA vedené pod sp. zn. 13Cob/290/2016; účastník 1/ podal dňa 19.06.2017 proti označeným rozhodnutiam mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie.

B. prebiehajúce súdne konania

I.6.6. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 19Cb/41/2016; vo veci sa dosiaľ nepojednávalo, účastníci doručili svoje písomné vyjadrenia;

I.6.7. súdne konanie vedené na OS ZA pod sp. zn. 38Cb/123/2016; vo veci sa dosiaľ nepojednávalo, účastníci doručili svoje písomné vyjadrenia;

C. ukončené exekučné konania

I.6.8. exekučné konanie vedené OS ZA pod sp. zn. 33Er/6387/2015 na podklade rozsudkov vydaných v súdnych konaniach podľa bodu I.6.2.; exekúciu vykonával JUDr. Július Rosina, Exekútorský úrad Topolčany; exekučné konanie bolo ukončené vymožením exekvovanej čiastky od účastníka 1/;

I.6.9. exekučné konanie vedené OS ZA pod sp. zn. 18Er/2191/2016 na podklade rozsudkov vydaných v súdnych konaniach podľa bodu I.6.1.; exekúciu vykonával JUDr. Július Rosina, Exekútorský úrad Topolčany; exekučné konanie bolo ukončené vymožením exekvovanej čiastky od účastníka 1/;

D. prebiehajúce exekučné konania

I.6.10. exekučné konanie vedené OS BB pod sp. zn. 33Ek/7/2017 na podklade rozsudkov vydaných v súdnych konaniach podľa bodu I.6.5.; exekúciu vykonáva JUDr. Margita Rojčeková, súdny exekútor so sídlom v Žiline.

Pre úplnosť sa dodáva, že účastník 2/ podával niektoré žaloby za jednotlivé splátky odmeny samostatne, pričom súdy následne pristúpili k spájaniu takto podaných vecí. Pre prehľadnosť sa v tejto dohode uvádza výsledný stav konaní, po spojení vecí.

I.7. Okrem toho účastník 2/ uvádza, že môže podať návrh na začatie konania, predmetom ktorého bude odmena účastníka 2/ podľa zmluvy za obdobie rokov 2014 a 2015 spolu s príslušenstvom v podobe zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,5% denne z dlžnej sumy až do zaplatenia.

I.8. Medzi zmluvnými stranami je ďalej sporná aj skutočnosť, či došlo k porušeniu zákazu konkurencie zo strany účastníka 1/ ako spoločníka účastníka 2/ a či účastníkovi 2/ v tomto smere vznikli nároky voči účastníkovi 1/. Rovnako je medzi zmluvnými stranami sporná skutočnosť, či účastníkovi 2/ vznikli nároky v spojitosti s ustanovením Zmluvy, v zmysle ktorého mal účastník 2/ zabezpečovať pre účastníka 1/ poskytovanie služieb podľa Zmluvy

na exkluzívnej báze.

II. Predmet dohody

- II.1. Nakoľko zmluvné strany prejavili záujem vyriešiť s konečnou platnosťou práva a povinnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, dohodli sa na znení tejto dohody o urovaní, ktorou sporné práva a povinnosti, majúce základ v Zmluve, s konečnou platnosťou urovnávajú, to všetko v rozsahu a za podmienok ďalej uvedených v tejto dohode.
- II.2. Pre úplnosť sa uvádza, že ku dňu 31.1.2017 predstavovala celá výška hodnoty sporu podľa článku I.6 tejto zmluvy sumu 2.750.706,- € plus doposiaľ nevyčíslené nároky podľa bodu I.7 a I.8 tejto zmluvy. Zároveň sa uvádza, že účastník 1/ doteraz uhradil účastníkovi 2/ v súvislosti s konaniami podľa bodu I.6 tejto zmluvy sumu vo výške 1.224.472,81 €.

III. Urovanie

- III.1. Cieľom účastníkov je s konečnou platnosťou vysporiadať všetky vzájomné práva a povinnosti súvisiace so Zmluvou a spormi, ktoré v spojitosti s ňou vznikli, aby žiadna zo zmluvných strán nemala voči druhej zmluvnej strane žiadne nároky a povinnosti, s výnimkou nárokov a povinností vyplývajúcich z čl. IV. tejto dohody.
- III.2. Dohodlo sa, že na základe tejto dohody sa zrušujú a zanikajú všetky záväzky účastníka 1/ voči účastníkovi 2/, ktoré vznikli v súvislosti so Zmluvou, najmä:
- a) akékoľvek záväzky na úhradu odmeny podľa Zmluvy,
 - b) akékoľvek príslušenstvo odmeny, predovšetkým dohodnutý zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,5% denne z dlžnej sumy,
 - c) akákoľvek náhrada škody v súvislosti so Zmluvou,
 - d) akékoľvek trovy súdnych a exekučných konaní,
 - e) akékoľvek nároky na náhrady a plnenia v súvislosti s prípadným porušením zákazu konkurencie zo strany účastníka 1/ ako spoločníka účastníka 2/,
 - f) akékoľvek iné nároky, ktoré majú súvis so Zmluvou, alebo ktoré vznikli v spojitosti so spormi zmluvných strán so Zmluvou, alebo ktoré sa týkajú spolupráce zmluvných strán na základe Zmluvy alebo v súvislosti s ňou, a ktoré nie sú uvedené v písm. a) až e),
- ako aj všetky ďalšie neuhradené pohľadávky zmluvných strán, vrátane ich príslušenstva a bez ohľadu na lehotu ich splatnosti, a všetky iné nároky zmluvných strán, a nahrádzajú sa záväzkami v zmysle čl. IV. tejto dohody.
- III.3. Zmluvné strany výslovne a zhodne prehlasujú, že účinnosťou tejto dohody nemajú voči sebe žiadne peňažné ani iné nároky, s výnimkou záväzkov vyplývajúcich z urovnania podľa článku IV. tejto dohody.
- III.4. Pre vylúčenie pochybností sa dodáva, že urovanie podľa tejto dohody sa vzťahuje aj na tie práva a povinnosti, ktoré sú v čase podpisu tejto dohody obomi stranami predmetom súdnych konaní, ktoré neboli právoplatne skončené. Uvedené platí aj v prípade, ak v takýchto konaniach budú vydané rozhodnutia predtým, než dôjde k splneniu povinnosti účastníkov vziať späť návrhy na zastavenie súdnych konaní v zmysle čl. IV. tejto dohody. Urovanie prípadnými súdnymi rozhodnutiami v neukončených sporoch ostáva nedotknuté a má sa za to, že sa urovnávajú i tie práva a povinnosti, o ktorých bolo medzičasom v súdnych konaniach rozhodnuté.
- III.5. Dohodlo sa, že účastník 2/ si ponechá všetky plnenia, vrátane trov konania a trov exekučných konaní, ktoré už od účastníka 1/ nadobudol do podpisu tejto dohody, a to bez ohľadu na skutočnosť, či išlo o dobrovoľné plnenie alebo výkon rozhodnutí v exekučnom konaní.

IV. Záväzky vyplývajúce z urovnania

- IV.1. Účastník 1/ v rámci urovnania preberá nasledovné záväzky vyplývajúce z urovnania:
- IV.1.1. účastník 1/ sa zaväzuje zaplatiť účastníkovi 2/ urovnaciu sumu vo výške spolu

500.937,75 EUR (slovom: päťstotísícdeväťstotridsaťsedem euro sedemdesiatpäť centov) v splátkach, a to tak, že suma 323.310,00 EUR bude uhradená účastníkovi 2/ v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody, a suma 177.627,75 EUR v lehote do 31.10.2017.

- IV.1.2. účastník 1/ uhradí účastníkovi 2/ v lehote do 7 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody trovy súdnych konaní špecifikovaných v bodoch I.6.5., I.6.6. a I.6.7. tejto dohody; spolu teda na tento účel účastník 1/ uhradí účastníkovi 2/ sumu 18.993,89 EUR, (slovom: osemnásťtisícdeväťstodeväťdesiattri euro osemdesiatdeväť centov), z čoho časť zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia vo výške 11.280,39 EUR poukáže účastník 1/ na účet splnomocneného právneho zástupcu účastníka 2/ IBAN: SK49 0200 0000 0032 1108 7453 a časť zodpovedajúcu ostatným trovám konania vo výške 7.713,50 EUR poukáže účastník 1/ priamo na účet účastníka 2/ IBAN: SK78 5600 0000 0003 7473 5001;
- IV.1.3. účastník 1/ uhradí účastníkovi 2/ v lehote do 7 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody trovy účastníka 2/ ako oprávneného v exekučnom konaní špecifikovanom v bode I.6.10. tejto dohody vo výške 7.348,70 EUR, (slovom: sedemtisíctristoštyridsaťosem euro sedemdesiat centov); z čoho časť zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia vo výške 7.332,20 EUR poukáže účastník 1/ na účet splnomocneného právneho zástupcu účastníka 2/ IBAN: SK49 0200 0000 0032 1108 7453 a časť zodpovedajúcu ostatným trovám konania vo výške 16,50 EUR poukáže účastník 1/ priamo na účet účastníka 2/ IBAN: SK78 5600 0000 0003 7473 5001; účastník 1/ súčasne k rukám exekútorov uhradí trovy exekúcie v zákonnej výške v súvislosti so zastavením exekúcií;
- IV.1.4. účastník 1/ v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody vezme späť všetky podania, t.j. odvolania, dovolania, námietky, ktoré v súvislosti s nárokmi vyplývajúcimi zo Zmluvy uplatňovanými účastníkom 2/ proti účastníkovi 1/ na príslušných orgánoch podal a zdrží sa do budúcnosti podávania akýchkoľvek iných podaní, nakoľko uzatvorením tejto dohody o urovaní všetky nesporné a sporné nároky budú medzi účastníkmi urované.
- IV.2. Účastník 2/ v rámci urovnania preberá nasledovné záväzky vyplývajúce z urovnania:
- IV.2.1. účastník 2/ v lehote do 15 dní odo dňa uzatvorenia tejto dohody vezme späť žalobu, resp. podá návrh na zastavenie konania:
- a) v právnej veci špecifikovanej v bode I.6.6. tejto dohody,
b) v právnej veci špecifikovanej v bode I.6.7. tejto dohody;
- IV.2.2. účastník 2/ v deň podpisu tejto dohody obomi stranami vezme späť návrh na vykonanie exekúcie v exekučnej veci v zmysle bodu I.6.10. tejto dohody a navrhne zastavenie exekúcie;
- IV.2.3. účastník 2/ v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody vezme späť všetky podania, teda najmä návrhy, ktorými uplatňuje proti účastníkovi 1/ nároky vyplývajúce zo Zmluvy a zdrží sa do budúcnosti podávania akýchkoľvek iných podaní, nakoľko uzatvorením tejto dohody o urovaní všetky nesporné a sporné nároky budú medzi účastníkmi urované; účastník 2/ sa zaväzuje pre prípad uzavretia tejto dohody o urovaní a zaplataenia dohodnutých peňažných plnení riadne a včas neuplatňovať voči účastníkovi 1/ nároky z ušlého zisku, ani náhradu škody či ujmy, vyplývajúce zo Zmluvy a spoločenskej zmluvy účastníka 2/ ako obchodnej spoločnosti;
- pričom účastník 1/ sa zaväzuje na tento účel poskytnúť účastníkovi 2/ súčinnosť, najmä sa na výzvu súdu, resp. exekútora, vyjadriť tak, že so späťvzatím žalôb a návrhov súhlasí. Zmluvné strany za predpokladu plnenia tejto dohody neuplatnia opravné prostriedky proti rozhodnutiam, ktorými budú konania zastavené, s výnimkou prípadného odvolania účastníka 1/ voči výške trov uplatnených súdnymi exekútormi.
- IV.3. Dohodlo sa, že žiadna zo zmluvných strán si nebude v žiadnych súdnych konaniach uplatňovať nárok na náhradu trov konania. Trovy súdnych konaní budú s konečnou

platnosťou vyporiadané v zmysle bodu IV.1.2. tejto dohody; bod III.5. tejto dohody týmto ostáva nedotknutý. Bez ohľadu na uvedené sa dodáva, že ak v konaniach v zmysle bodu I.6.6. a I.6.7. bude účastníkovi 2/ vrátená časť súdneho poplatku v dôsledku späťvzatia žaloby, zaväzuje sa účastník 2/ sumu vráteného súdneho poplatku bez zbytočného odkladu po jeho obdržaní poukázať účastníkovi 1/.

- IV.4. Trovy v exekučnej veci podľa bodu I.6.10. tejto dohody budú s konečnou platnosťou vyporiadané medzi účastníkmi spôsobom podľa bodu IV.1.3. tejto dohody, účastníci si nebudú v súvislosti s exekučnými konaniami uplatňovať žiadne ďalšie trovy; dodáva sa, že uvedené sa vzťahuje aj na konanie o námietkach a odklade exekúcie.
- IV.5. Žiadna zo zmluvných strán si nebude uplatňovať trovy súvisiace s vykonaním úkonov smerujúcich k zastaveniu konaní podľa tohto čl. IV. tejto dohody.
- IV.6. Pre poriadok sa dodáva, že trovy konaní v právnych veciach podľa bodov I.6.1., I.6.2., I.6.3., a I.6.4. už boli účastníkom 1/ uhradené a vzťahuje sa na ne bod III.5. tejto dohody. Rovnako tak boli uhradené všetky ostatné trovy exekučných konaní podľa bodov I.6.8. a I.6.9.
- IV.7. Zmluvné strany sa zaväzujú plniť povinnosti vyplývajúce im z tejto dohody v dobrej viere, s cieľom naplniť podmienky urovnania a dosiahnuť konečné a definitívne usporiadanie svojich sporných práv a povinností.
- IV.8. Bez ohľadu na iné ustanovenia tejto dohody sa zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dôjde k vykonaniu exekúcie v zmysle bodu I.6.10. tejto dohody, výška urovnejacej sumy a výška trov súdnych a exekučných konaní, ktoré má účastník 1/ zaplatiť účastníkovi 2/ podľa tejto dohody, vrátane trov právneho zastúpenia, sa zníži o sumy vymožené súdnym exekútorom.

V. Ostatné podmienky urovnania

- V.1. Zmluvné strany sa dohodli, že v rámci urovnania podľa tejto dohody účastník 1/ prevedie štatutárovi a spoločníkovi účastníka 2/, Ing. Miroslavovi Hromcovi, bytom Mariánske námestie 10, 010 01 Žilina, nar. 03.04.1946, svoj obchodný podiel v účastníkovi 2/, t.j. svoj obchodný podiel v spoločnosti Mestský investorský útvar, s.r.o. vyjadrený vkladom vo výške 1.029,01 EUR.
- V.2. Zmluvné strany sa na tento účel dohodli, že účastník 1/ v deň podpisu tejto zmluvy uzatvorí s Ing. Miroslavom Hromcom, generálie ako vyššie, zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, v ktorej budú dohodnuté podrobnejšie podmienky týkajúce sa prevodu obchodného podielu. Uzavretia budúcej zmluvy o prevode obchodného podielu sa môže domáhať ktorákoľvek zmluvná strana.
- V.3. Prevod obchodného podielu bude odplatný, pričom výšku odplaty určí znalecký posudok.
- V.4. Dohodlo sa, že znalecký posudok, ktorým sa stanoví hodnota obchodného podielu účastníka 1/ v účastníkovi 2/ ako obchodnej spoločnosti, nechá na vlastné náklady vypracovať účastník 2/. Dohodlo sa, že posudok vypracuje na to oprávnená a nezávislá tretia osoba, znalec, konkrétne APX, k. s., Hliny 1299/122, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 360 12 734.
- V.5. Keďže odplatný prevod obchodného podielu je súčasťou urovnania podľa tejto dohody, zmluvné strany sa dohodli, že platnosť a účinnosť tejto dohody a zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu je vzájomne podmienená. Pokiaľ dôjde k zániku jednej z týchto zmlúv, automaticky sa od počiatku zrušuje aj druhá z nich a na obe zmluvy sa hľadí, akoby k ich uzavretiu nikdy nedošlo.

VI. Zánik dohody

- VI.1. Táto dohoda môže zaniknúť na základe písomnej dohody oboch zmluvných strán.
- VI.2. Účastník 1/ je oprávnený od tejto dohody odstúpiť, ak:
- VI.2.1. účastník 2/ poruší niektorú zo svojich povinností podľa bodu IV.2.1. alebo IV.2.2. alebo IV.2.3. alebo IV.2.4.; alebo

- VI.2.2. nedôjde k uzatvoreniu zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorej uzatvorenie sa predpokladá v čl. V. tejto dohody, z dôvodov na strane Ing. Miroslava Hromca, alebo
- VI.2.3. nedôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorej uzatvorenie sa predpokladá v čl. V. tejto dohody z dôvodov na strane Ing. Miroslava Hromca.
- VI.3. Účastník 2/ je oprávnený od tejto dohody odstúpiť, ak
- VI.3.1. účastník 1/ nesplní niektorú zo svojich povinností podľa bodu IV.1.1 až IV.1.4., alebo
- VI.3.2. nedôjde k uzatvoreniu zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorej uzatvorenie sa predpokladá v čl. V. tejto dohody, z dôvodov na strane účastníka 1/, alebo
- VI.3.3. nedôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorej uzatvorenie sa predpokladá v čl. V. tejto dohody, z dôvodov na strane účastníka 1/.
- VI.4. Odstúpenie musí byť písomné, odôvodnené a doručené druhej zmluvnej strane, inak je neplatné. Na doručovanie odstúpenia sa vzťahuje fikcia doručenia v zmysle záverečných ustanovení tejto dohody. V prípade odstúpenia sa táto dohoda zrušuje od počiatku a hľadí sa na ňu, akoby nikdy nebola uzatvorená.
- VI.5. Ustanovenie bodu V.5. tejto dohody ostáva týmto článkom VI. nedotknuté.

VII. Hospodárenie s majetkom mesta

- VII.1. Nakoľko účastník 1/ je jednotkou územnej samosprávy, hospodárenie ktorej podlieha osobitným všeobecne záväzným právnym predpisom, a ktorej právne úkony podliehajú schváleniu mestským zastupiteľstvom, dodáva sa, že uzatvorenie tejto dohody bolo schválené Mestským zastupiteľstvom v Žiline uznesením č. [●] zo dňa [●].

VIII. Záverečné ustanovenia

- VIII.1. Táto dohoda nadobúda platnosť dňom jej podpisu obomi zmluvnými stranami a účinnosť dňom jej zverejnenia podľa § 47a Občianskeho zákonníka.
- VIII.2. Táto dohoda je vyhotovená v dvoch rovnopisoch, z ktorých každý má účinnosť originálu, a z ktorých každá zo zmluvných strán dostane po jednom vyhotovení.
- VIII.3. Táto dohoda môže byť menená a doplňovaná len písomnými, riadne očíslovanými a obomi zmluvnými stranami odsúhlasenými dodatkami; iné zmeny tejto dohody sú neplatné.
- VIII.4. Vzťahy zmluvných strán založené touto dohodou, ktoré táto dohoda výslovne neupravuje, sa riadia príslušnými ustanoveniami platných právnych predpisov Slovenskej republiky s vylúčením kolíznych noriem. Táto dohoda sa uzatvára ako dohoda o urovnaní v zmysle § 585 Občianskeho zákonníka.
- VIII.5. Akékoľvek spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody alebo v súvislosti s ňou sú oprávnené riešiť príslušné súdy v Slovenskej republike.
- VIII.6. Táto dohoda obsahuje úplnú dohodu medzi zmluvnými stranami ohľadne predmetu dohody ku dňu jej podpisania a ruší všetky predchádzajúce dojednania a zmluvy uzatvorené v akejkoľvek podobe a forme medzi zmluvnými stranami, ktoré sa týkajú predmetu tejto dohody.

- VIII.7. Ak by sa niektoré z ustanovení tejto dohody z akéhokoľvek dôvodu stalo alebo ukázalo ako neplatné, neúčinné alebo nevykonateľné, s výnimkou tých ustanovení, ktoré nemôžu byť oddelené od zvyšnej časti zmluvy z dôvodu jej povahy, predmetu, alebo okolností, za ktorých bola táto dohoda uzavretá, ostávajú ostatné ustanovenia tejto dohody, ktoré nie sú neplatné, neúčinné alebo nevykonateľné, v platnosti a účinnosti. Namiesto neplatného, neúčinného alebo nevykonateľného ustanovenia sa na vzťahy zmluvných strán upravené touto dohodou budú aplikovať ustanovenia právnych predpisov Slovenskej republiky, ktoré čo možno najviac zodpovedajú úmyslu zmluvných strán prejavenej pri uzatváraní dohody.
- VIII.8. Ak podľa ustanovení tejto dohody má niektorá zo zmluvných strán povinnosť alebo oprávnenie doručiť písomnosť druhej zmluvnej strane, alebo ak takáto povinnosť alebo oprávnenie vyplýva zmluvnej strane z právneho predpisu, bude takáto písomnosť doručovaná doporučeným listom alebo osobne zmluvnými stranami na adresy zmluvných strán uvedené v tejto dohode. Ak zmluvná strana odmietne prevzatie takto doručovanej písomnosti, alebo ak takáto písomnosť bude vrátená odosielateľovi, bude sa považovať za doručení uplynutím tretieho dňa od jej odoslania, a to aj v prípade, ak sa adresát o doručovaní nedozvedel. V prípade osobného doručovania sa za deň odoslania považuje deň, keď preukázateľne došlo k úkonu osobného doručovania. Každá zmluvná strana je povinná bezodkladne informovať druhú zmluvnú stranu o zmene údajov na doručovanie písomností. Porušenie povinnosti podľa predchádzajúcej vety je na ťarchu zmluvnej strany, ktorá svoju povinnosť porušila.
- VIII.9. Zmluvné strany prehlasujú, že sú oprávnené plniť práva a povinnosti podľa tejto dohody, túto dohodu neuzatvárajú v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, ich vôľa je slobodná a vážna, prejavy vôle sú určité a zrozumiteľné. Zmluvné strany rovnako prehlasujú, že sa s obsahom tejto zmluvy oboznámili, rozumejú mu a súhlasia s ním, na znak čoho ju podpisujú.

Účastník 1/

Účastník 2/

V _____ dňa _____

V _____ dňa _____

mesto Žilina
Ing. Igor Choma, *primátor*

Mestský investorský útvar, s.r.o.
Ing. Miroslav Hromec, *konateľ*

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

2Obdo/28/2016

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: **Mestský investorský útvar, s.r.o.**, so sídlom Na Priekope 17, 010 01 Žilina, IČO: 31 628 991, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., so sídlom Legionárska 6434/2, 911 01 Trenčín, IČO: 47 251 913, proti žalovanému: **Mesto Žilina**, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpenému HADBÁNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Prielohy 1012/1C, 010 07 Žilina, IČO: 47 249 722, o zaplatenie 99.581,76 Eur s prislúšenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina, pod sp. zn. 10Cb/159/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. novembra 2015, č. k. 13Cob/98/2015-309, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. novembra 2015, č. k. 13Cob/98/2015-309, v časti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.
- II. Vo zvyšnej časti dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 09.01.2015, č. k. 10Cb/159/2013-254 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 99.581,76 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,5 % denne počítaným zo sumy 4.149,24 Eur od 20.05.2009, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.07.2009, zo sumy 4.149,24 Eur od 19.08.2009, zo sumy 4.149,24 Eur od 20.10.2009, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.12.2009, zo sumy 4.149,24 Eur od 18.02.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 19.08.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 17.09.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 21.10.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 17.11.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 17.12.2010, zo sumy 4.149,24 Eur od 18.01.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 17.02.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 18.03.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.04.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 18.05.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 17.06.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.07.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.08.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 15.09.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 18.10.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 30.11.2011, zo sumy 4.149,24 Eur od 16.12.2011 a zo sumy 4.149,24 Eur od 27.01.2012 všetko až do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 5.972,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 6.307,74 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
2. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na samostatné žaloby žalobcu, podané na Okresnom súde Žilina, pod sp. zn. 10Cb/158/2013, 10Cb/159/2013, 10Cb/160/2013, 10Cb/179/2013, 10Cb/182/2013, 10Cb/262/2013 a 10Cb/41/2014, ktorými sa domáhal voči žalovanému zaplatenia peňažnej pohľadávky s poukazom na Mandátnu zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 01.06.1995 (ďalej len „Mandátna zmluva“), spolu vo výške žalovanej istiny vo výške 99.581,76 Eur, ktorá predstavuje vyčíslenú odmenu za výkon činnosti mandatára podľa Mandátnej zmluvy za 24 mesiacov vždy mesačne pozadu vo výške 4.149,24 Eur so stanovenou lehotou splatnosti. Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 28.05.2014 č. k. 10Cb/159/2013-57 rozhodol o spojení vyššie označených právnych vecí na spoločné konanie vedené, pod sp. zn. 10Cb/159/2013, postupom podľa ust. § 112 ods. 1 O. s. p.

3. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu zo dňa 19.06.2014, ktorým rozšíril pôvodne uplatnený nárok o ďalšiu časť pohľadávky vyplývajúcej z Mandátnej zmluvy, za obdobie mesiacov júl 2010 - december 2011, okresný súd pripustil zmenu žaloby uznesením zo dňa 28.07.2014, č. k. 10Cb/159/2013-113. Žalobca so žalovanou istinou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania v dohodnutej sadzbe 0,5 % denne, počítaných zo sumy fakturovanej mesačnej odmeny odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej z fakturovaných súm až do ich zaplatenia.
4. Spolu s návrhmi na začatie konania žalobca pripojil do spisu kópie listinných dôkazov - faktúry, ktorými vyúčtoval žalovanému odmenu za výkon investorskej a poradenskej činnosti, predsporovú komunikáciu účastníkov, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.09.2011, sp. zn. 13Cob/40/2011, Mandátnu zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 01.06.1995 v znení jej dodatkov č. 1 - č. 3, obsahovú náplň mandátnej činnosti vymedzenej v prílohe č. 1 - 3 Mandátnej zmluvy.
5. Vo vzťahu k opakovane namietanej platnosti, resp. neplatnosti výpovede Mandátnej zmluvy zo dňa 16.03.2009, doručenej žalobcovi dňa 19.03.2009, okresný súd poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 10Cb 217/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.09.2011 sp. zn. 13Cob/40/2011, v ktorom krajský súd skonštatoval neplatnosť výpovede Mandátnej zmluvy, s ktorou žalobcoví požadované plnenie zo zmluvného vzťahu založeného Mandátnou zmluvou aj za obdobie po doručení výpovede zmluvy. Nakoľko právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline, priznávajúci plnenie z Mandátnej zmluvy, v sebe nepochybne zahŕňa aj pozitívne určenie platnosti predmetnej zmluvy, resp. určenie neplatnosti výpovede z tejto zmluvy, vytvorilo toto konanie prekážku rozhodnutej veci pre akýkoľvek ďalší návrh na určenie, vychádzajúci z rovnakého skutkového základu pri zachovaní identity účastníkov a predmetu konania. Uvedená okolnosť bola konštatovaná v rozhodnutí Okresného súdu Žilina zo dňa 30.10.2013, č. k. 20Cb/48/2013-47, keď súd rozhodol o návrhu žalobcu na určenie neplatnosti výpovede Mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 01.06.2013 tak, že konanie zastavil z dôvodu nedostatku podmienky konania (prekážky veci rozhodnutej), ktorú nie je možné odstrániť podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p. Preto okresný súd vychádzal z existencie platne uzavretej Mandátnej zmluvy, z ktorej

účastníkom vyplývajú práva a povinnosti, a preto ďalšie dokazovanie zameriava na posúdenie podmienok vzniku nároku na zaplatenie odmeny mandátára a jej výšku.

6. S prihliadnutím na postavenie subjektov záväzkovo-právneho vzťahu a predmet ich záväzkov, okresný súd na právny vzťah účastníkov aplikoval ust. § 261 ods. 2, 3 v znení platnom k okamihu uzavretia Mandátnej zmluvy, t. j. v znení platnom a účinnom k 01.06.1995 a ust. § 566 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúce Mandátnu zmluvu. Podľa písomného textu Mandátnej zmluvy, čl. II bod 2. mandant sa zaviazal zaplatiť mandátárovi za výkon činností uvedených v čl. II dohodnutú odplatu v súlade s čl. III Mandátnej zmluvy. Dodatkom č. 2 k Mandátnej zmluve zo dňa 01.06.1995, uzatvoreným dňa 15.12.1999 zmluvné strany v čl. III upravujúcom výšku odplaty mandátára a spôsob jej úhrady, dohodli pre roky 2000 a nasledujúce záväzok mandanta zaplatiť mandátárovi za investorskú a poradenskú činnosť v každom kalendárnom roku paušálnu odmenu vo výške 1.500.000,- Sk, ktorá bude postupne realizovaná na základe faktúry vystavenej mandátárom po skončení príslušného kalendárneho mesiaca s dobou splatnosti faktúry 14 dní odo dňa doručenia faktúry.
7. Okresný súd uviedol, že určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou, a preto prejav vôle by nemal vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb. Samotná proklamácia účastníka zmluvy o jeho vedomosti o určitosti právneho úkonu nemôže eliminovať objektívne hodnotenie určitosti zmluvy. Zásadnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola skutočnosť, či mandatár v rozhodnom období, za ktoré si uplatňuje voči žalovanému nárok z titulu odmeny za výkon mandátnej činnosti, mandátnu činnosť podľa Mandátnej zmluvy vykonával. Rozhodným obdobím pre posúdenie nároku bolo vzhľadom na dohodnutú ročnú paušálnu odmenu obdobie kalendárneho roka. Napriek tomu, že žalovaný svoje námietky k listinným dôkazom, ktorými žalobca preukazoval výkon mandátnej činnosti, bližšie nešpecifikoval, z obsahu predložených listín podľa okresného súdu nepochybne vyplývalo, že žalovaný od žalobcu po doručení výpovede požadoval nielen odovzdanie výsledku činnosti mandátára pred doručením výpovede, ale aj ďalšie plnenia odlišnej povahy.
8. Pokiaľ v súvislosti s obsahom označených listín žalovaný poukazoval na zákonné

povinnosti mandátára po doručení výpovede. okresný súd poznamenal, že povinnosť mandátára nepokračovať v činnosti, na ktorú sa v Mandátnej zmluve zaviazal a upozorniť na potrebné opatrenia k odvráteniu vzniku škody, je viazaná na účinnosť výpovede Mandátnej zmluvy. Aj napriek tomu, že žalovaný vychádzal z predpokladu platnosti výpovede Mandátnej zmluvy, podľa okresného súdu činnosti vykonávané žalobcom po doručení výpovede, preukazované listinnými dôkazmi, nebolo možné hodnotiť ako činnosti preventívnej povahy vo vzťahu k prípadnej hroziacej škode, prípadne činnosti smerujúce k odovzdaniu vecí prevzatých žalobcom pri vybavovaní záležitostí mandanta. Okresný súd uzavrel, že žalobca dostatočne preukázal, že v zmysle uzatvorenej Mandátnej zmluvy vykonával pre mandanta, t. j. žalovaného v rozhodnom období rokov 2009 - 2011 činnosť podľa uzavretej Mandátnej zmluvy, pričom uskutočnenie označených činností žalovaný nespochybnil, k ich predmetu sa bližšie nevyjadril, a preto neboli daný základ na ďalšie dokazovanie vo vzťahu k obsahu žalobcom preukazovaného poskytnutého plnenia. V zmysle dojednaných zmluvných podmienok tak vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie dohodnutej odmeny.

9. Okresný súd dodal, že žalobca predmet fakturácie vymedzoval ako odmenu za poradenskú a investorskú činnosť s určením mesačného obdobia príslušného kalendárneho roku bez toho, že by faktúra obsahovala akýkoľvek vecný a časový rozsah vykonávanej činnosti. Takto vystavené faktúry boli žalovaným akceptované a žalobcovi uhrádzané. Okresný súd zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že na základe žalobcom vykonávanej mandátnej činnosti podľa uzatvorenej Mandátnej zmluvy vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie odmeny mandátára, ktorej výšku určuje zmluva v čl. III bod 4. písm. a) Mandátnej zmluvy v znení Dodatku č. 2 zo dňa 15.12.1999, t. j. v sume paušálnej ročnej odmeny 49.790,90 Eur plus DPH, vyúčtovanej mesačne vystavenou faktúrou po skončení príslušného kalendárneho mesiaca vo výške 4.149,24 Eur s dobou splatnosti 14 dní od doručenia faktúry.

10. Okresný súd tak priznal žalobcovi právo na zaplatenie žalovanej istiny titulom zmluvného plnenia v celkovej výške 99.581,76 Eur spolu s úrokom z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v dohodnutej sadzbe 0,5 % denne, počítaným zo sumy mesačne vystavených faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr až do ich zaplatenia.

11. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Žiline, ako súd dovolací, napadnutý rozsudkom zo dňa 25.11.2015, č. k. 13Cob/98/2015-309, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd poukázal na § 219 ods. 2 O. s. p. a dodal, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Podľa odvolacieho súdu úkon žalovaného zo dňa 16.03.2009 bol už právoplatne posúdený a vyhodnotený práve v konaní pred Krajským súdom v Žiline zo dňa 07.09.2011, pod sp. zn. 13Cob/40/2011, so záverom neplatnosti pre nenaplnenie dôvodu vymedzeného v čl. VI mandátnej zmluvy. S právoplatným záverom bolo konštatované, že nedošlo k zániku mandátnej zmluvy. Rovnako v predmetnom právoplatnom rozhodnutí bolo konštatované, že úrok z omeškania vo výške dojednanej medzi účastníkmi 0,5% z neuhradenej časti za každý deň omeškania v zmysle čl. IV bod 7. mandátnej zmluvy nie je v rozpore s § 265 Obchodného zákonníka. Keďže krajský súd vyslovil záväzný právny názor, ktorý už je právoplatný, tak zo záväzne vysloveného právoplatného záveru bolo nevyhnuté vychádzať aj v predmetnej sporovej právnej veci.
12. To, že úkon výpovede žalovaného zo dňa 16.03.2009 je neplatným právnym úkonom, a tým nedošlo k zániku mandátnej zmluvy, ako aj v čl. IV bod 7. mandátnej zmluvy dohodnutý úrok z omeškania neodporuje ust. § 265 Obchodného zákonníka, nebolo podľa odvolacieho súdu popreté ani v rámci vyvolaného dovolacieho konania, v súvislosti s podaným dovolaním proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.09.2011, č. k. 13Cob/40/2011-198.
13. Krajský súd vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného uviedol, že úkon výpovede žalovaného zo dňa 16.03.2009, a to pre nenaplnenie dôvodu vymedzeného v čl. IV mandátnej zmluvy, je neplatným právnym úkonom. V tejto súvislosti bolo potrebné vychádzať z právoplatného záveru krajského súdu, že úkon žalovaného zo dňa 16.03.2009 nevyvolal zánik mandátnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, s tým, že nebol zistený rozpor dojednania o výške úroku z omeškania v čl. IV bod 7. mandátnej zmluvy s ust. § 265 Obchodného zákonníka. Okresný súd preto podľa odvolacieho súdu správne svoje ďalšie dokazovanie zameril na posúdenie podmienok vzniku nároku žalobcu na zaplatenie odmeny mandátára a jej výšku, vo väzbe na obranu žalovaného voči žalovanej pohľadávke.

14. V danom prípade medzi účastníkmi nebolo podľa odvolacieho súdu sporné uzatvorenie mandátnej zmluvy dňa 01.06.1995 v znení jej dodatkov podľa ust. § 566 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorú odvolací súd posúdil ako tzv. exkluzívnu zmluvu, čo vyplývalo z čl. IV bod 13. mandátnej zmluvy, podľa znenia ktorého zmluvné strany sa dohodli, že predmet tejto zmluvy bude pre mandanta zabezpečovať výhradne len mandatár počas celej doby jej platnosti. Z čl. III bod 4. Dodatku č. 2 zo dňa 15.12.1999 vyplývalo dojednanie o ročnej paušálnej odmene, ktorá bude realizovaná postupne na základe faktúry vystavenej mandatárom po skončení príslušného kalendárneho mesiaca, s dohodnutou dobou splatnosti 14 dní od doručenia faktúry.

15. Medzi účastníkmi bolo podľa odvolacieho súdu sporné, či po doručení výpovede žalobca činnosť za žalované obdobie pre žalovaného v rámci dohodnutého predmetu činnosti vykonával. Žalobca v konaní pred prvostupňovým súdom listinnými dôkazmi preukazoval výkon činnosti podľa mandátnej zmluvy, a to i po doručení výpovede zo strany žalovaného, ktorá následne bola zhodnotená so záverom neplatnosti. Prvoinštančný súd preto podľa odvolacieho súdu správne uzavrel, že pokiaľ aj žalovaný vychádzal z predpokladu platnosti výpovede mandátnej zmluvy, tak činnosť vykonávanú žalobcom nebolo možné hodnotiť ako činnosť preventívnej povahy a činnosti, ktoré žalobca preukázal listinnými dôkazmi od č. l. 133 - 229 spisu, nebolo možné hodnotiť ako činnosti smerujúce k odovzdaniu vecí prevzatých žalobcom pri vybavovaní záležitostí mandanta. Okresný súd podľa odvolacieho súdu k uplatnenému nároku žalobcu a k tvrdenej obrane žalovaného, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi na č. l. 133 až 231 spisu, obsah ktorých preukázal, že žalovaný od žalobcu po doručení výpovede požadoval nielen odovzdanie výsledku činnosti mandatára pred doručením výpovede, ale aj ďalšie plnenia odlišnej povahy, ktoré boli podrobne špecifikované a konkretizované na strane 9 posledný odsek a str. 10 rozsudku okresného súdu.

16. Krajský súd ďalej nezistil, že by bolo porušené ust. § 132 O. s. p., pretože okresný súd hodnotil dôkazy tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti a vychádzal z toho, čo vyšlo za konania najavo. K nevykonaniu dôkazov navrhnutých žalovaným krajský súd uviedol, že tento postup prvoinštančného súdu bol v súlade aj s Nálezom

Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08. Krajský súd konštatoval, že nevykona navrhnutých dôkazov žalovaným okresný súd riadnym spôsobom odôvodni, a takémuto postupu predchádzala racionálna úvaha prvoinštančného súdu, vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania.

17. K odvolaciemu dôvodu arbitrárneho, nelogického postupu okresného súdu krajský súd dodal, že arbitrárny postup je taký, ktorý je založený na svojvôli súdu, neopierajúci sa o zákon. Predmetné súdne rozhodnutie okresného súdu podľa odvolacieho súdu znaky arbitrárnosti nevykazuje, pretože skutkové a právne závery boli riadnym spôsobom odôvodnené v zmysle atribútov podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Dovolateľ navrhol napadnuté rozhodnutie či aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si žalovaný uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

19. Dovolateľ poukázal na to, že konajúce súdy otázku rozporu uplatneného nároku žalobcu na zmluvne dohodnutý úrok z omeškania so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 Obchodného zákonníka, posudzovali výlučne zo záverov iného právoplatného sporu na plnenie, a to rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/40/2011. Okresný, ako aj krajský súd pri posudzovaní predmetnej otázky iba odcitovali vybrané argumenty rozsudku 13Cob/40/2011 a odkázali na zásadu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a zásadu právnej istoty účastníkov konania, preto sa podľa žalovaného principiálne v tejto veci vôbec nevysporiadaval s argumentmi žalovaného, ale automaticky si osvojili argumentáciu a záver rozsudku z iného konania, ktoré nie sú pre dovolaním napadnuté konanie priamo záväzné. Navyše, podľa žalovaného vyššie uvedené rozhodnutie krajského súdu menilo rozhodnutie okresného súdu, ktorý však takto uplatňovaný úrok z omeškania vyhodnotil ako rozporný so zásadami poctivého obchodného styku a nepriznal mu súdnu ochranu.

20. Žalovaný zdôraznil, že sporný zmluvný úrok z omeškania predstavuje 0,5 % denne, teda 182,5 % ročne, a to za situácie, že žalovaný nemal záujem na ďalšom riadnom poskytovaní služieb zo strany žalobcu, pričom uplatnený nárok žalobcu za rok 2009 už predstavuje približne 1 095 % úrok z omeškania z dohodnutej istiny, teda viac ako desaťnásobok istiny. Má preto za to, že ide o uplatňovanie práva v rozpore s poctivým obchodným stykom, najmä v kontraste so súčasnou právnou úpravou, ktorá umožňuje moderáciu aj desaťnásobne nižších úrokových sadzieb.

21. V podanom dovolaní žalovaný uviedol, prečo považuje uplatňovaný úrok z omeškania za rozporný so zásadou poctivého obchodného styku. Zdôraznil, že rozpor je v nepomere pri porovnaní dojednaných sankcií za porušenie základných povinností, ktoré zmluvným stranám vyplývali za porušenie dohodnutých povinností. Ďalej význam zabezpečovanej povinnosti nezodpovedá dohodnutej úrokovej sadzbe, nakoľko úroková sadzba niekoľkonásobne prekračuje istinu a niekoľko násobne prekračuje dojednané úroky z omeškania v bežnom poctivom obchodnom styku. Zisk v obchodno-závazkových vzťahoch, a teda v poctivom obchodnom styku sa podľa žalovaného dosahuje prostredníctvom realizácie hlavného záväzkového vzťahu, ktorý tvorí kauzu a nie prostredníctvom zabezpečovacieho vzťahu, ktorý za (cca 5 rokov) predstavuje viac ako 1 000 % hodnoty hlavného záväzku. Napokon hlavný záväzkový vzťah, ku ktorému sa viaže spomé príslušenstvo, ak bol vôbec sporadický a v minimálnej miere žalobcom poskytnutý, určite bol podľa žalovaného poskytnutý v rozpore so základným záujmom žalovaného ako mandanta, nakoľko jeho skutočným a nepochybným záujmom bolo zmluvný vzťah so žalobcom ukončiť a nepožadovať od neho ďalšie plnenie činnosti podľa zmluvy.

22. Krajský súd sa ďalej podľa žalovaného nevysporiadal so skutočnosťou, prečo považuje za rozhodné obdobie, pre posúdenie vzniku nároku na úhradu odmeny obdobie kalendárneho roka, aj napriek tomu, že zmluvné strany si v mandátnej zmluve dojednali mesačnú splatnosť odmeny. Zo zavedenej praxe a povahy zmluvy nikde nevyplýva, že by žalobca mohol byť v tom ktorom mesiaci úplne nečinný a napriek tomu by mu mal vzniknúť nárok na odmenu. Takýto výklad ide podľa žalovaného proti podstatným princípom mandátnej zmluvy, ako aj kontextu jej uzatvorenia.

23. V závere dovolania žalovaný uviedol, že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku a konaní ktoré mu predchádzalo, vôbec nezaoberal ani skutočnosťou, či dôkazy o vykonávaní činností podľa zmluvy pre žalovaného, korešpondujú s obsahovou náplňou jednotlivých činností špecifikovaných v prílohách zmluvy, konkrétne s poradenskou a investorskou činnosťou. Krajský súd ďalej na odvolacie námietky žalovaného neprihliadol, nakoľko ich vyhodnotil ako uvedenie nových skutočností po skončení dokazovania na prvoinštančnom súde. Kvalifikovane subsumovať žalobcom predložené listiny, pod konkrétne ustanovenia, týkajúce sa obsahu dohodnutej činnosti a ktorých relevancia bola žalovaným spochybnená, bolo podľa žalovaného povinnosťou súdu. Právna kvalifikácia týchto dokumentov bola jednoznačne sporná, a preto mal súd, (ak chcel dospieť k relevantnému právnomu záveru), takúto kvalifikáciu vykonať. Preto mal krajský súd na vyjadrenie žalovaného v odvolaní, ktoré preukazovalo pochybenie okresného súdu v tejto oblasti, prihliadať a zobrať ho na vedomie a náležite sa s predmetnými argumentmi žalovaného vysporiadať.
24. Žalobca sa k podanému dovolaniu žalovaného nevyjadril.
25. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je sčasti dôvodné.
26. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p.
27. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

28. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.
29. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.
30. V danom prípade dovolaním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. procesne prípustné.
31. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 ods. 1 písm. a) až g) O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).
32. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a) až e), g) O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo.

33. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky najsk osobitne zamerlal, či žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní. Žalovaný tento dovolací dôvod vidí v tom, že súdy v tejto veci posúdili nárok žalobcu výlučne zo záverov iného právoplatného sporu na plnenie s tým, že úrok z omeškania je podľa žalovaného v rozpore s poctivým obchodným stykom. Ďalej podľa žalovaného odvolací súd predloženým dôkazom nevenoval náležitú pozornosť a považoval ich za uvedenie nových skutočností po skončení dokazovania.
34. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.
35. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom súdnej moci na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.
36. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote preradená nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.
37. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).
38. Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný prípadne iný účastník

konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

39. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

40. Tak odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštalácie, ako aj odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu musia mať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 3 O. s. p. (§ 211 O. s. p.). Musia obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súdy sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musia vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a ich myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

41. Dovolací súd v súvislosti s obsahom podaného dovolania, resp. s dokazovaním na odvolacom súde, zdôrazňuje aj to, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v sporovom prvoinštančnom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu byť odvolacími dôvodmi aj keď neboli uplatnené pred súdom prvej inštalácie, sú charakteristické tým, že sa považujú za výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie v konaní pred súdom prvej inštalácie.

ktoré sú ustanovené v znení ust. § 205a O. s. p.

42. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd vykonal žalovaným namietané dokazovanie listinnými dôkazmi na č. l. 133 až 231 spisu, obsah ktorých preukázal, že žalovaný od žalobcu po doručení výpovede požadoval nielen odovzdanie výsledku činnosti mandatára pred doručením výpovede, ale aj ďalšie plnenia odlišnej povahy, ktoré boli podrobne špecifikované a konkretizované na strane 9 posledný odsek a str. 10 rozsudku okresného súdu. Okresný súd dospel k záveru, že činnosti vykonávané žalobcom po doručení výpovede, preukazované listinnými dôkazmi, nemožno hodnotiť ako činnosti preventívnej povahy vo vzťahu k prípadnej hroziacej škode, prípadne činnosti smerujúce k odovzdaniu vecí prevzatých žalobcom pri vybavovaní záležitostí mandanta. Uskutočnenie vyššie označených činností podľa okresného súdu žalovaný nespochybnil, k ich predmetu sa bližšie nevyjadril, a preto nebol daný základ na ďalšie dokazovanie vo vzťahu k obsahu žalobcom preukazovaného poskytnutého plnenia.
43. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že strany sporu boli poškodené podľa § 120 ods. 1 až 4 O. s. p. a dokazovanie bolo okresným súdom vyhlásené za skončené. Táto skutočnosť je zrejmá zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 09. januára 2015, č. l. 234 a nasl. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by v prejednávanej veci došlo k situáciám podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p., dovolací súd konštatuje, že odvolací súd svojím postupom neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, nakoľko na dôkazy predložené žalovaným v odvolacom konaní, vzhľadom na dotknutú procesnú situáciu, odvolací súd prihliadnuť ani nemohol. Pokiaľ sudy neúplne zistili skutkový stav, môže to zakladať inú vadu, pre ktorú však dovolanie procesné prípustné nie je.
44. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu v časti vo veci samej, resp. v časti netykajúcej sa úrokov z omeškania, podľa § 447 písm. c) O. s. p. ako procesne neprípustné odmietol, keďže v tejto časti postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalovaného podľa § 237 ods. 1 písm. l) O. s. p.

45. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu naopak v časti úrokov z omeškania preskúmateľný nie je, lebo neobsahuje postačujúce vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Aj v tejto časti odvolací súd poukázal na už právoplatné rozhodnutie v inej veci vedenej pred Krajským súdom v Žilinc, pod sp. zn. 13Cob/40/2011, ktorá nezakladá prekážku konania res iudicata, kde bolo konštatované aj to, že úrok z omeškania vo výške dojednanej medzi účastníkmi 0,5 % z neuhradenej časti za každý deň omeškania v zmysle čl. IV bod 7. mandátnej zmluvy, nie je v rozpore s § 265 Obchodného zákonníka.

46. Dovolací súd ďalej zdôrazňuje, že k zásadám právneho štátu, ktorými je sudca pri rozhodovaní viazaný, patrí už vyššie spomínaný princíp právnej istoty. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 55/06). Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 323/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Podobne aj ÚSIEP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozdielne rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie

v rozhodovacej činnosti.

47. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na odlišnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov ohľadom výšky úrokov z omeškania vyslovených v iných analogických prípadoch, kedy dochádza k moderácii jej výšky ak jej výška predstavuje 182,5 % ročne, ako je tomu v danom prípade. Najmä preto, že výška úroku z omeškania určená výškou 0,5 % denne. Je nepochybné, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) vo svojich rozhodnutiach odkazujú na právoplatne ukončenú vec Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/40/2011, no dovolací súd má v tejto časti za to, že aj napriek tejto okolnosti bolo povinnosťou odvolacieho súdu minimálne poukázať na už iné existujúce rozhodnutia v identických právnych veciach, ktoré vychádzajú z totožných právnych názorov, aké zaujal sám odvolací súd v tejto veci. Následne až na tomto základe zdôvodniť, prečo sa k tomuto názoru odkláňa, resp. riadne vyargumentovať, prečo sa od iných prípadov, kedy dochádza k moderácii výšky zmluvných úrokov vo výške 0,5 % denne, resp. 182,5 % ročne, v teraz riešenej právnej veci odkláňa. Keďže tak odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neurobil, dovolací súd konštatuje, že týmto odvolací súd porušil princíp rovnosti súdnej ochrany. Rozsudok v časti rozhodnutia o výške úrokov z omeškania vykazuje znaky arbitrárnosti (excesu).
48. Dovolací súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/216/96, v ktorom sa vyslovil názor, že hoci pre určenie úrokov z omeškania v obchodných záväzkových vzťahoch platí zmluvná veľkosť, neznamená to, že by bola úplne neobmedzená. Úrok z omeškania má vo svojej podstate zabezpečovaciu funkciu a je akousi paušalizovanou náhradou a má veriteľovi zabezpečiť primeranú satisfakciu za nesplnenie dohodnutých povinností zo strany dlžníka. Táto satisfakcia však nemôže veriteľovi priniesť bezdôvodné zvýhodnenie, preto priznanie dohodnutého úroku v neobmedzenej výške, by malo druhej strane zakladať vznik bezdôvodného obohatenia v záujme predídania ktorému je súd povinný neposkytnúť ochranu ust. § 265 Obchodného zákonníka. Priznaná výška úrokov presiahla hranicu 182 % p. a., ktorá je podľa odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 4Obo/216/96, nepochybne odporujúca poctivým obchodným zvyklostiam.

49. Napokon aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu sp. zn. 6MOBdo/5/2009 vyplýva, že ak výška dohodnutých úrokov podstatnou mierou prevyšuje hornú hranicu úrokovej sadzby, ktorú poskytovali banky v čase dohody účastníkov a nevyžadovali si to okolností súvisiacich so záväzkom povinnej strany, resp. hroziace dôsledky nesplnenia záväzku, potom by takáto dohoda bola v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a právu z takejto dohody nemožno priznať ochranu.

50. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania v predmetnej veci došlo k porušeniu základného práva dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, v dôsledku čoho bola dovolateľovi v tejto časti konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.).

51. Zistená procesná vada konania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho arbitrárnosť, všetko v časti úrokov z omeškania), zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie v časti rozhodnutia o úrokoch z omeškania zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 C. s. p.).

53. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

54. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 151 C. s. p.).

55. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. apríla 2017

JUDr. Beata Mníchová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Petra Čupová

Doporučene!

mesto Žilina
Námestie obetí komunizmu 1

010 01 Žilina

V Žiline dňa 01.08.2017

Vec:

Stanovisko k urovnaniu sporov s Mestským investorským útvaram, s.r.o. - doplnenie

Vážený klient,

na základe zmluvy o poskytovaní právnej pomoci mesto Žilina zastupujeme v spore so spoločnosťou Mestský investorský útvar, s.r.o. so sídlom Na Priekope 17, 010 01 Žilina, IČO: 31 628 991 (ďalej ako „MIÚ“), ktorý má základ v mandátnej zmluve, uzatvorenej medzi mestom a označenou spoločnosťou dňa 01.06.1995 (ďalej ako „Zmluva“).

Vo veci sme Vám v minulosti predložili písomné stanovisko zo dňa 19.05.2017, v ktorom sme poukázali na vybrané skutočnosti, na základe ktorých sme sa priklonili k záveru, že urovnanie sporov mimosúdnou cestou sa pre mesto javí ako výhodné.

Mestské zastupiteľstvo v nadväznosti na výsledky rokovaní s MIÚ na svojom zasadnutí dňa 26.06.2017 prijalo uznesenie č. 120/2017, ktorým schválilo uzatvorenie mimosúdnej dohody o urovnaní sporov s MIÚ.

Dňa 07.07.2017, teda po prijatí uznesenia č. 120/2017, nám bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/28/2016, ktorým bol zrušený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/98/2015-309 zo dňa 25.11.2015, a to v časti výroku o povinnosti žalovaného (mesta Žilina) zaplatiť žalobcovi (MIÚ) úroky z omeškania. Vo zvyšnej časti bolo dovolanie podané mestom Žilina odmietnuté.

Keďže nejde o zanedbateľný vývoj udalostí, v rámci zachovania transparentnosti a informovania zastupiteľstva sme boli požiadaní pánom primátorom Ing. Igorom Chomom, aby sme k veci pripravili doplnenie nášho pôvodného stanoviska.

Pre vysvetlenie uvádzame, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/98/2015-309 zo dňa 25.11.2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/159/2013-254 zo dňa 09.01.2015, na základe ktorého mesto Žilina muselo MIÚ uhradiť istinu vo výške spolu 99.581,76 EUR a v exekučnom konaní úroky z omeškania spolu vo výške 913.953,12 EUR.

Skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Žiline bol v časti výroku o úrokoch z omeškania zrušený, znamená, že súdy sa budú opakovane musieť zaoberať výškou úrokov z omeškania, ktorú MIÚ priznali. Na prvý pohľad by sa tak mohlo javiť, že ide vo veci o prelomové rozhodnutie v prospech mesta. Takýto názor však nie je úplný a je nutné brať do úvahy ďalšie okolnosti.

V prvom rade je zrejmé, že Najvyšší súd odmietol dovolanie v časti uplatňovanej istiny. Inak povedané, Najvyšším súdom bolo potvrdené, že MIÚ vznikol nárok na zaplatenie istiny. Tento záver sa líši od doterajšej pozície mesta Žilina v sporoch s MIÚ, v rámci ktorej mesto spochybňovalo vôbec základ sporu a dôvodnosť uplatňovanej istiny. Odmietnutie dovolania v časti istiny prakticky znamená, že v rámci ďalších súdnych konaní mesto bude môcť spochybňovať len výšku úrokov z omeškania. Argumentácia mesta vo vzťahu k istine bude značne oslabená, resp. nemožná. Mesto sa plateniu úrokov z omeškania v určitej súdmi určenej výške nevyhne.

Spornosť teda bude naďalej spočívať v tom, aká výška úrokov z omeškania má byť MIÚ priznaná. V tomto smere je potrebné zohľadniť fakt, že Najvyšší súd sa v uznesení sp. zn. 20bdo/28/2016 nijako nevyjadril k primeranosti, či neprimeranosti uplatňovaných úrokov. Rozsudok Krajského súdu v Žiline bol zrušený pre nedostatočné odôvodnenie. Najvyšší súd nekonštatoval, že úroky z omeškania priznané MIÚ sú neprimerané. Uviedol len, že pokiaľ Krajský súd v Žiline mal za to, že primerané sú, mal svoje závery dôkladnejšie odôvodniť.

V konečnom dôsledku teda platí, že primeranosť úrokov z omeškania bude znovu posudzovať Krajský súd v Žiline, resp. ak bude vec vrátená na súd prvej inštancie – Okresný súd Žilina. Keďže už súdy raz túto otázku posudzovali, nie je dôvodné predpokladať, že by sa od pôvodných záverov značne odchyľili a priznaný úrok z omeškania výrazne krátili. Nie je možné ani vylúčiť scenár, kedy MIÚ bude opakovane priznaný úrok z omeškania v pôvodnej výške 0,5% denne – samo osebe by takéto rozhodnutie nebolo v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu sp. zn. 20bdo/28/2016, pokiaľ by bolo riadne odôvodnené.

Ohľadom primeranosti úrokov z omeškania existuje rôzna rozhodovacia prax a judikatúra. Existujú právoplatné rozhodnutia českých i slovenských súdov, ktoré považovali výšku úrokov z omeškania 0,5% denne za primeranú. Iné rozhodnutia takúto výšku neakceptujú. Prevládajúci je právny názor, že primeranosť úrokov z omeškania vždy závisí a mala by sa posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci. Vzhľadom na uvedené nie je bez ďalšieho možné tvrdiť, aké zníženie úrokov z omeškania by prichádzalo v prípade pokračovania súdnych konaní do úvahy. Taktiež bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o neprimeranosti úrokov by v spore zaťažovalo mesto.

Spory s MIÚ sú pojednávané v rámci viacerých súdnych konaní. Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 20bdo/28/2016 sa týka len jedného súdneho konania. Nemôžeme garantovať, že aj ostatné rozsudky Krajského súdu v Žiline budú Najvyšším súdom zrušené. Hoci platí princíp právnej istoty, nie je vylúčené, že rôzne senáty Najvyššieho súdu dospejú v obdobných veciach k iným právnym záverom. Prípustnosť dovolania vo veci Najvyšší súd posudzoval podľa starej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku, podľa ktorej budú posudzované všetky ďalšie dovolania, výrazne zúžila možnosť prípustnosti dovolania a zakázala kumuláciu dovolacích dôvodov. Môže sa stať, že Najvyšší súd sa ďalšími dovolaniami vecne zaoberať nebude a ako procesne neprípustné ich odmietne. Platili by tak rozsudky, podľa ktorých má mesto platiť úrok z omeškania vo výške 0,5% denne.

S ďalším priebehom konania bude súvisieť i vznik ďalších trov konania. Je zrejmé, že MIÚ bude v konaniach úspešné, pokiaľ ide o istinu a podľa všetkých okolností mu bude priznaný aj nárok na úrok z omeškania. Tento fakt bude znamenať, že MIÚ vznikne aj nárok na náhradu trov konania, ktoré vzhľadom na uplatňované sumy nebudú zanedbateľné. V porovnaní s mimosúdnym urovnaním ide o ďalšie navyiac náklady, ktoré mesto bude musieť uhradiť.

Ak vezmeme do úvahy aktuálne navrhované znenie dohody o urovaní, mesto uhradí namiesto ročného úroku z omeškania 182,5% ročný úrok z omeškania vo výške cca. 80%. Ak by teda malo byť ďalšie vedenie súdnych sporov s MIÚ efektívne, súdmi priznaný úrok z omeškania a trovy konaní by museli byť v súčte nižšie ako dohodnutá urovnacia sadzba úrokov z omeškania. Hoci taký výsledok nie je nemožný, nemôžeme ho vzhľadom na povahu a stav veci nijako garantovať.

Pozornosť upriamujeme aj na skutočnosť, že v niektorých prípadoch úroky z omeškania pribežne narastajú. Preto zaplatiť v rámci urovnania sadzbu cca. 80% dnes môže byť v konečnom dôsledku výhodnejšie, ako uhradiť o niekoľko rokov na podklade rozhodnutia súdu síce sadzbu 60%, avšak za dlhšie obdobie.

Dohoda o urovaní garantuje návratnosť sumy za predaj obchodného podielu mesta v MIÚ. Zastávame názor, že v prípade pokračovania v súdnych konaniach bude táto alternatíva vylúčená.

Pre prehľadnosť si dovoľujeme hlavné body sumarizovať v odrážkach:

- uznesenie NS SR sp. zn. 20bdo/28/2016 nepredstavuje úplný úspech mesta Žilina v spore;
- MIÚ vznikol nárok na zaplatenie istiny;
- v ďalšom priebehu sporu by sa rozhodovalo len o výške úroku z omeškania – MIÚ nárok na úrok z omeškania vznikol;
- nie je možné zaručiť, v akom rozsahu by došlo k zníženiu priznaných úrokov z omeškania a či vôbec;
- NS SR môže odmietnuť ostatné dovolania podané mestom – v týchto konaniach by mesto muselo platiť úrok z omeškania vo výške 182,5% ročne;
- pokračovaním v sporoch vzniknú ďalšie trovy konaní;
- úroky z omeškania v niektorých konaniach narastajú – zaplatenie úroku v nižšej sadzbe za dlhšie obdobie môže byť menej výhodné ako zaplatenie úroku vo vyššej sadzbe teraz.

Po zohľadnení všetkých argumentov sa naďalej prikláňame k záveru, že urovanie mimosúdnou cestou aktuálne predstavuje pre mesto právne istú možnosť celý spor definitívne ukončiť za vopred známych podmienok, ktoré sa javia byť výhodnejšie ako pokračovanie v súdnych sporoch s neistým výsledkom. Pokračovanie v súdnych konaniach nemusí priniesť pre mesto lepší výsledok. Okrem navýšenia trov súdnych konaní je tu značné riziko, že mesto nebude v sporoch úspešné, resp. nebude úspešné v takej miere, aby pokračovanie v súdnych sporoch predstavovalo ekonomicky efektívnejší postup oproti navrhovanej dohode o urovaní. V prípade pokračovania sporov nemôžeme výsledok vopred zaručiť a vyjadrujeme skôr obavu z toho, že taký postup môže viesť k situácii, ktorá rozpočet mesta zaťažuje viac ako uzatvorenie dohody o urovaní.

S pozdravom

HADBÁBNA & spol.,
advokátska kancelária, s.r.o.
JUDr. Emil Hadbábny,
advokát a konateľ